

Fará una entremaliadura cada diumenge

ANY I. BARCELONA 14 FEBRER 1904. NÚM. 7

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ	PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Rambla de las Flors, 11	Catalunya, un any. . . 3 pessetas
BARCELONA	Idem. un semestre. 2 íd.
	Extranger, un any. . . 5 íd.

NANO

—Mal amich!... Poca paraula! .
—Perque aixís has d' enganyá
—Ja ho veyém que fas el maula
per no havê 'ns de premiá
—Mentideras! ., no es cap faula,
la llista he publicat ja.

Entremaliaduras

Que m' agrada á mi quan ve una festa senyalada, poguerla celebrar ab forsa salut y alegría! perque vaige lo que 's lo *dijous gras* qu' he passat aquest any, no recordo pas que may lo hagués trobat tant gras com aquest día. Figureuse que 'm preparava per anarmen á menjar la truyta d' ous ab butifarra y cansalada, com tinch de costum cada any per aquesta diada, quant vetaquí que com si m' estés devant d' una lluna de mirall, me 'n veig venir un xicotet mes trempat qu' un jinjol y mes aixerit qu' un pesol, que semblava talment jo mateix perque duya lo vestit exactament com jo 'l porto.

De primer colp com no sabía lo perque de la cosa, vaig dirme, y are *que va debó senyor Rector*, pero tot seguit hi vaig caurer ¡si eram per carnestoltas y anava disfressat de Patufet! y lo bo va ser que desseguit ne va venir un altre y després una altre, que no 'n varem fer poca de xarinola; despedintnos y quedant mes amichs que may.

Pero lo bo va ser al anar á menjar la truyta y ¡qué la vaig trobar bona! ¡malvinatje! es clar si 'ns varem reunir una colla, armánt una tabola que encare 'm sembla que m'

hi trobo y com que 'ls ous los varen anar á comprar á cal Eduardet que també era dels nostres, noy ja ho crech que la varem trobar bona, si no que el anar á rompre el plat com costum de cada any (que això de trencar el plat ja m' ho

deixa fer la mare; pero no mes un colp al any y per la diada del *dijous gras*) donchs vet aquí qu'al anar á rompre lo plat trobem qu' el Ricardet habia fugit.

¡Que's estrany varem dir tots pero, un qu's es molt aixerit diu; ja ho se perque se n' ha anat, com que era lo seu sant aquest día, ha tingut por de que no li fessem pagar la butifarra pera tots. ¡Mira el dolent! y potser sí que va ser per això, perque es veritat que l' altre dia era Sant Ricart.

Y are que parlo de sants vos faix á saber que com divendres era Santa Eularia, la patrona de Barcelona, jo igual que cada any,

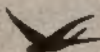

cap á la Séu á visitar lo seu altar ahont hi te la seva sepultura que guarda las reliquias.

Perque Santa Eularia va ser la primera martir catalana y per això los catalans l' hi tenen tanta devoció, puig heu de saber que la nostre Catedral porta lo nom de Santa Eularia, així com la bandera de la ciutat de Barcelona era anomenada de Santa Eularia com també á la profesó de Corpus al devant hi va la bandera de aquesta Santa y per això es que jo no me 'n descuido per aquesta diada de ferli la visita de costum.

Creyeu aneula á veurer perque es molt bonica la seva sepultura, que en la capvuytada la deixan visitar, y á la vegada complireu ab un acte de respecte en vers la Santa catalana, per això os encomana

EN PATUFET

Lo mellor tall

(Acabament)

—¡Zi, perque 'l moll que hi ha á dintre ez lo que m' agrada mez del mon!... Y afegí: — ¡Quan zeré gran faré matar totz elz bacallanz, y em menjaré la molla de dintre!...

Com dich, en Jordi es va quedar boca badat escoltant las paraulas del seu amich sense saber que respondre; pero lo pare de 'n Miquelet lo va reptá fent'i entendre que alló no era propi de un noy ben educat y que havia d' esmenarse, cosa que succehi aixís, puig un altre vegada que va pasar un cas semblant, se partí, ab carinyo, ab lo seu amiguet lo que tenía en lo plat.

Pepet.

L' Estudiant

¿No'l coneixeu? Ya vos lo presentaré.

Gayre be que'n totas las casas de pagés de la montanya catalana hi trobareu un estudiant, sobre tot per la banda de Vich. Acostuma á esser un bordegassot, pobresi, pero espavilat que ha comprés que val més guanyarse la vida fulliejant llibres que cavant y fangant. Aquest es lo tipo.

En las masías los mantenen, tan per ser recomanats com per la utilitat que portan á la casa, ensenyant las primeras lletras á la ensopida maynada, que axis s'estalvía las anadas y vingudas al estudi del poble á una ó duas horas lluny de la pagesía, y perque á las nits, com á mes enlletrat, fa de cap de ro sari.

El bon estudiant fa tots aquets serveys á cambi de que'l mantinguin ab plats ben curullats de verdura y un jas ben tou á la pallissa, tot ho sofreix ab resignació esperant l'hora de poderse establir á ciutat, ferse un bon tip de talls y dormir ab bona cosa de matalassos de llana.

Avans de ferse de día s'aixeca y s'ompla la panxa ab un plat de rénechs que un gat no'ls saltaría, se lliga las espardenyas, se clava'l barret de copa com un mosso de las esquadras, y ab un parell d'horas de camí ja'l tenim á Vich. Esplica tot lo que 'l día avans ha estudiat, procura retenir en la memoria los *llatinassos* que escolta, sense comprendre'ls y espera ab ansia que s'acabi la clase pera gambar un parell d'horas mes y clavarse un altre plat de rénechs, un tros de pa moreno y un bon trago de vi, que, si be no son lleminaduras en cambi tot es sanitós y engreixa de valent.

Després de dinar dona llissóns á la maynada. En un recó de la pallissa que'l sol hi toca y lo vent no, veureu á un xaval assentat ab un llibre á la ma, brut, mal vestit y ple de pallas, per estar tot lo día revolcanshi, negre de cabells, grassó, y sempre ab el cap á jugar. Cada día á la mateixa hora se constituheix la classe y també poch més poch menys en cada sessió hi succeheix lo mateix.

—La historia sagrada es una de las cosas en que mes vos haveu de fixar, — diu l'estudiant ab certa serietat, com si fos molt nombrós lo publich que l'escolta,— Anem per parts, Maginet, á veure si ten recordas, ¿quánts deus hi ha?

—Tres.

—¿Com, tres, quins son?

—Dèu n'hi do, Dèu te fassi bó y Dèu t'ampari.

—Mira que no estich per burlas. Que si no creus no anirém á agafar granotas al torrent.

—*Bueno*, ja ho faré be.

—Donchs comensém y treute aquestas pallas de la boca que't fan distraure, ja brenarás després.

—*Bueno*.

Escoltam be; Noé tenía tres fills: Sém, Cam y Jafet. ¿De qui eran fills Sem, Cam y Jafet?

—¡Oh, això no ho se!

—Si jo t'ho acabo de dir!

—Es que...

—Ja veurás, te posaré un exemple; quan la *ma-*

HISTORIA DEL FILL DOLENT (Primera part)

1 Un dia de cel rogent
va neixe' aquest noy dolent.

2 De petit sempre plorava
y á tothom esgarrapava.

3 La seva gran afició
sempre era 'l mam del porró

4 Tan ab llum com á las foscas
ell empaytava las moscas.

5 Un company mol poch cristiá
va acostumarlo á fumar.

6 A colps de pedre embesteix
á n' els gossos y els fereix.

7 Sempre ab malas companyias
anava de nit y días.

8 Los pares de sentiment
van morirse de repent.

9 Va agafá afició en el joch
perdentho tot poch á poch.

10 Fa tabolas ab excés
y á tots estafa els dinés

11 Com que no vol travallar
se fa un tip de badallar

12 Roba 'l rellotje á un senyor
y el fican á la presó.

rruixa va gatinar va tenir dos gatets.

—Això si que ho se, *l'esquat* y la *menina*.

—Just, y de qui son fills *l'esquat* y la *menina*?

—De la *marruixa*.

—Veus com hu sabs quan t'hi fixas! Donchs aplica'l cas, Noé va tenir tres fills, Sem, Cam y Jafet. ¿De qui eran fills Sem, Cam y Jafet?

—Ara si que ho se, de la *marruixa*.

—

Si d'aqui á uns quants anys vos diuen que,n Maginet ha sigut nomenat batlle del seu poble, ja no vos en podreu estranyar, sabent que de petit ha tingut tan bon mestre.

Miranius

GLOSAS

—

Plou y fa sol,
las bruixas se pentinan;
els nuvolots,
serveixen de cadiras
y tot sovint
l' escombra fá de pinta;
si un sol cabell
s' han arrencat, ja cridan;
quants s' ouen trons
son el seus peus que pican;
quant passan llamps
es que sas ninas brillan.

—

No tinguis por,
papelloneta mia,
y al quarto fosch
no 't fiquis al sentirlas
entre els drapots,
els ferros y las vigas;
ton caparró
s' ha enmascarat á dintre,
ton vestidet
se 't taca y se 't esquinsa.
Al quarto fosch
els ratolins y nian
y els escarbats
hi tenen la gorida.

—

Jo 't gronxaré,
papelloneta mia,
contra mon pit
fins que fará bon dia.
Vina, amor meu,
que l' Angel Sant vigila
y ans sos esguarts
que la foscô iluminan
fugen de por
las bruixas se pentinan!

Pepet. C.

Un día ó altre havía de parlarne y aquestdía arribat ab motiu de l' ...reno de la tragedía de Angel Guimerá. Lo tea... Catalá es l' espill de ...ostres costums ahont s' ...i arreplega y armonisa ...t lo que en nostre país ...gnifica quelcom de bo y ... profit, exemples histó... ...chs que transportats á la ...cena pel talent dels poe... ...s y escriptors deuhen servirnos de gran ense...yansa. Si, amiguets, lo teatre Catalá ve á ser com ... carinyosa avia que tot ...assant sos estirats dits ...els daurats rinxos dels ...njogassats nets, procura ...nsinestrarlos en las cosas ...e la vida que afectan di...rectament á nostra terra, procura ab jochs, historias ... cuentos de l' antigor, ...lemostrar quí som y lo qué hem sigut. Donchs ...ixó precisament es lo pa...per que desempenya entre ...osaltres lo repetit teatre, ...ue al ensemps que distreu nostras caborias donantnos ratos de goig y de content, ens instrueix marcánt lo camí que deuhen seguir tots los aymants de las nostras tradicions.

Ja se que tots vosaltres hi aneu á n' aquest teatre perque moltas vegadas vos hi he vist, sobre tot els dijous per la tarda que hi fan funcions molt macas y que us fan fer bona cosa de riallas.

Dit això, ja poch espay me queda per parlar del estreno del dimars, *El Camí del Sol*, qu' es cosa que deu tractarse en sério y ab mes estona de la que jo disposo per enrahonar ab vosaltres. Com á obra de 'n Guimerá ja podeu contar que te totas aquellas condicións que son menester pera ser bona y això es el tot. Se parla, en la tragedia, dels valents *almogavers* ab sos fets heróichs, lligats ab altres assumptos histórichs que sempreviuran presents en la memoria dels bons catalans.

Dijous á la tarde si que 'n vaig tenir de feyna valga la paciencia de *Job*,

que jo 'n tinch molta, pero cregueu que l' acabava. Y quin bo quedonava lo teatre de Novetats el día 11 á la tarde, en primer lloch perque era dijous gras y ea segón perque s' hi celebrava lo nostre ball de disfressas, com cada any. Allá si que n' hi vaig veure de coneguts. Hi havía en *Juanito*, l' Enriquet, en Peret, en Lluis y molts altres que no 'ls puch ancmenar perque no hi cabrían en tot lo periodich. ¡Quins vestits mes remacos que vaig veure! pero sabeu quins son los que varen agradarme mes? donchs aquells que portaven lo vestit igual al d' «En Patufet» y que tan varen agradar á tothom que'ls va veure. Era un goig contemplar aquella enj gassada genteta com disfrutava ab dalit, de tan agradosa festa.

Desde aquest lloch doném las gracias al nins que vestits ab lo trajo característich que distingeix al nostre periódich, vingueren á saludarnos encaixant ab los redactors, que agrabits de la atenció varen repartirlos alguns presents y á mes un *val* á cada un perque pugan anar á retratarse de franch á la coneguda fotografía del senyor Banús, al carrer de Pelayo. Recordarém sempre la visita de tan xamosa maynada.

Cristóful.

Guapo amich L. O. P. ja veig no 't manca *sal* y tenir bons acudits per lograr lo que 't proposas, cosa que no es gayre *comuna*, per aixó 't felicito y te faig á saber que quan vulgas tinch lo rebut á punt per si 't sembla, he complert ab ton desitj de que t' endevinés lo teu pensament, com pots veure hi fet.

—

¡Qué m' agrada veure cosas bonicas y ben fetas! May diríau perque vos ho dich? pera 'n Montserrat y 'n Graner, alló sí que es pintar, aquell retrato que

n' era d' hermós y elegant semblava la mestressa de ca 'n Paréa y els altres quadros de 'n Graner no se que dirne, perque com soch tan petit, no mes puch dir que me 'ls quedaría tots pera mí pera poguer-los mirar sempre.

¡Ah! En Montserrat que prepari 'ls pinsells perque es l' únich que vull que 'm fassi lo retrato.

Encare dirán que en lo camp de l' art hi ha molta malura, mentres hi quedin brots com aquets no 'ns espantém.

—

PESSICHS. Vos faig á saber que alló de volguer sapiguer mes que *set bisbes* no 'm sembla pas propi de canalla, ab axió los que vulguen fer masa 'l sabi, vos aviso que no m' hi amohinaré gens ni mica.

ENDEVINALLA

Aquesta setmana vaig á fervos un nou obsequi y es, que als primers quatre nens ó nenas que sápigan coneixer quin tó es lo d' aquest tros de música y m' envihin la solució posant l' armadura á la clau, que lo senyali, li regalaré una cansó ab acompanyament de piano, original de la compositora Na Carme Karr y lletra del poeta N' Apeles Mestres.

Solucions

Las del núm. 5 son;

Espavilaments:

$$803'4-791\frac{62}{5}=0$$

Xarada: Canó.

Endevinalla: Lo cap calvo.

Cap dels que han enviat solucions ha encertat totas tres endivinallas, per aixó no premio á ningú.

—

Tinch d' advertir als nens y nenas de fore de Barcelona no m' escrigan ab carta closa y ab sagell de 15 centims, si no que ho fassan ab postal de 10 centims perqne aixís vos estalviareu 5 centims y jo també Ab l'advertencia de que'l d'aquí en devant no ho fassa tal com dich no li donaré lo premi encara que se 'l mereixi.

Tipografía «Sigle XX».-Ronda Sant Antoni, 70.

Visites d' "En Patufet"

Don Joan ja soch aquí:
per fi os ha tocat lo torn,
avuy es l' escullit jorn
pera venirme á oferí.
Encara que sigui un noy
mos fets son d' home de seny
puig com lo fer be m' empeny
arreu lo faig ben cofoy.
Ja que foreu gran, lleal
y brau catalá de cor
com vos vull sé y ab mon valor
de la Prempsa el general.